పిల్లలకోసం పరితపించే
ఆమె
రైలుప్రయాణంలో
తీసుకున్న నిర్ణయం?

తమస్సులో

కె.ఆర్.కె.
మోహన్
కథ

ఏ.పి.ఎక్స్‌ప్రెస్ భోపాల్ దాటింది. నెక్స్ట్ హాల్ట్ నాగపూర్. ఈ లోగా ఇంకెక్కడా ఆగదు.

ఆ నిశీధిలో ప్రయాణికులు పల్చగా వున్న ఆ ఫస్ట్‌క్లాస్ కంపార్ట్‌మెంట్‌లో ప్రయాణిస్తున్న మురళీకృష్ణ మనసులో మధుర స్మృతులు మెదిలాయి.

ఆ మరువలేని, మరపురాని, మధురమైన సంఘటన జరిగి పదినెలలు దాటింది.

అప్పుడూ తాను ఏ.పి.ఎక్స్‌ప్రెస్‌లోనే ఢిల్లీనుంచి హైదరాబాద్ వస్తున్నాడు. అయితే ఆనాడు అది పండువెన్నెలరాత్రి. అందులోనూ వర్షాకాలం అంతమై శీతాకాలం ప్రారంభమవుతున్న శరదృతువు. పుచ్చపూవువంటి వెన్నెల వింత వింత అందాల్ని పరుస్తుంటే చల్లని పిల్లవాయువులు చిరుచలిని కల్పిస్తూ మనసుకీ, దేహానికీ కూడా చక్కిలిగింతలు పెడ్తున్నట్లుగా వుంది.

ఆరోజు రాఖీ పౌర్ణమి. ఉత్తరాదివారెవరూ తప్పనిసరి అయితే తప్ప ప్రయాణం చేయరు. అందుచేత ఎప్పుడూ లేనిది ఆరోజున ఆంధ్రప్రదేశ్ ఎక్స్‌ప్రెస్‌లో జనం బాగా తక్కువగా ఉన్నారు. పెట్టెలన్నింటిలోనూ ప్రయాణికులు అక్కడోరూ అక్కడోరూ కనిపిస్తూ అక్కడక్కడ వెంట్రుక పరకలున్న బట్టతలనీ, పళ్లు చాలా ఊడిపోయిన నోటినీ జ్ఞప్తికి తెస్తున్నాయి.

భోపాల్ వచ్చేసరికే ఆఫీసు క్లాస్ కంపార్ట్‌మెంట్‌లోని జనంలో ఒక్కరుతప్ప అందరూ దిగిపోయారు. మిగిలిన ఆ ఒక్కరూ ఒక యువతి. కూపేలో ఒక్కర్తే బిక్కుబిక్కుమంటూ కూర్చుని వుంది. కూపేకి

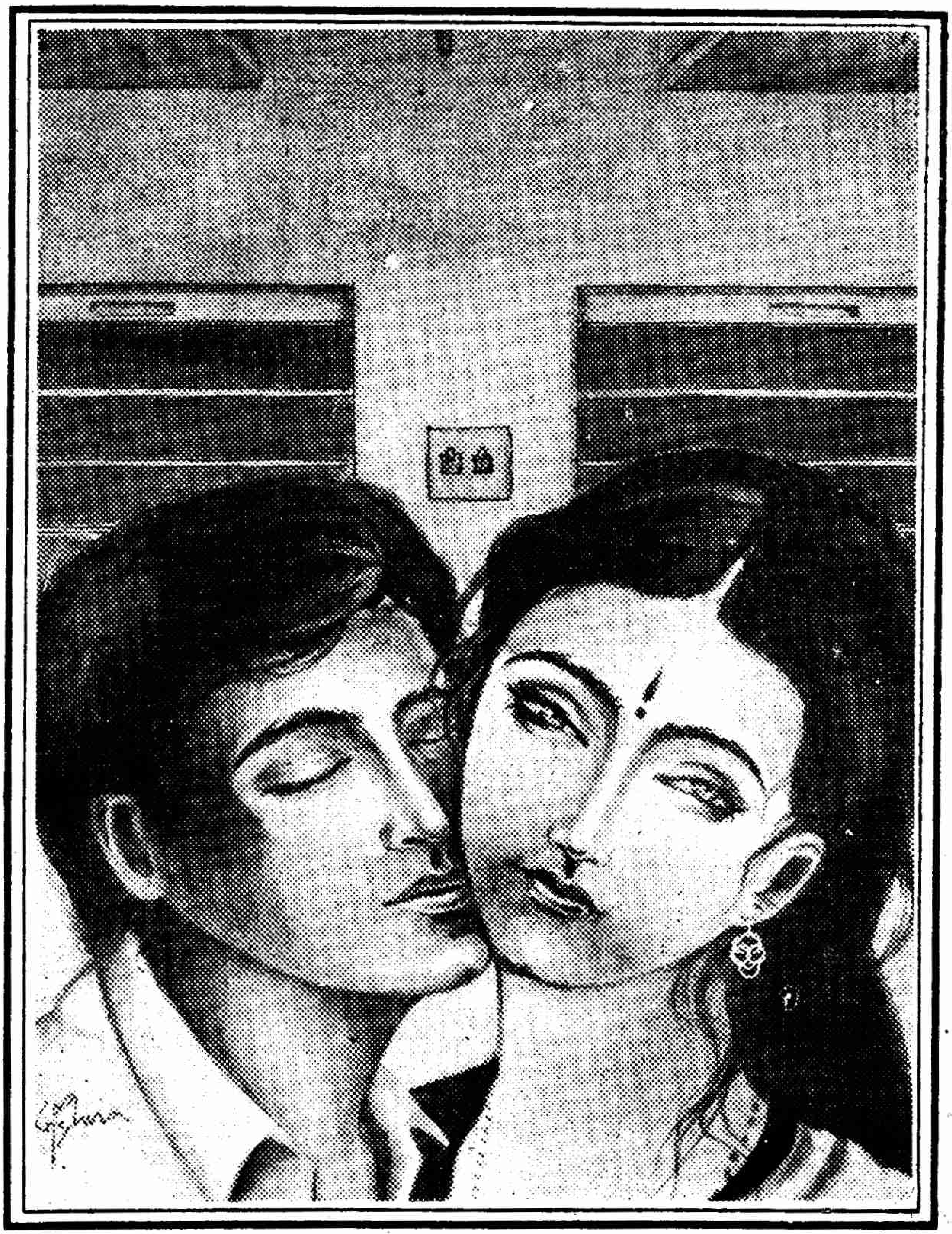

అనుకునే మురళీ కృష్ణ సీటుంది. ఒక్కడూ వుండడంతో విసుగ్గా వుంది. మిగిలిన ఆ ఒక్క పాసెంజరూ పురుషుడైవుంటే బాగుండేది. కాసేపు పిచ్చాపాటీ మాట్లాడుతూ కాలక్షేపం చేయవచ్చు. తాను చనువు తీసుకుని ఆమెను పలకరిస్తే ఆమె అపార్థం చేసుకోవచ్చు. నిర్మానుష్యంగా వున్న ఆ బోగీలో ఒంటరిగా వున్న తనను బలవంతం

చేయబోయినట్లు ఊహించుకుని లేనిపోని అల్లరి చేయవచ్చు. నిజానికి ఆమె అటువంటిది కాకపోవచ్చు. న్యూఢిల్లీ స్టేషన్లో ఆమె కంపార్ట్మెంట్లోకి ఎక్కుతున్నప్పుడే గమనించాడు. వయస్సు ముప్పై ముప్పై ఐదు సంవత్సరాల మధ్య వుంటుంది. మంచి మేని ఛాయ. వయసు కనిపించనీయని అందం. మొదటి చూపులోనే ఎవరినైనా ఆకర్షించే రూపం. చదువు, సంస్కారం వున్న మనిషి ఎవరికైనా అనిపిస్తుంది. అయినాకూడా త్వరపడి తనకు తానుగా ఆమెను పలకరిస్తే లేనిపోని తలనొప్పి చుట్టుకోవచ్చు. ఆమెంతట ఆమే పలకరిస్తే ఎంత బాగుండును! అనిపిస్తోంది.

విసుగ్గా కంపార్ట్మెంట్లో ఈ డోర్ను౦చి ఆ డోర్వరకు నాలుగైదుసార్లు పచార్లు చేశాడు మురళీకృష్ణ. ఇంతలో ఆమెకూడా కూపేనుంచి బయటకు వచ్చి విండో దగ్గర నిలబడింది. అది చూసి నదుస్తున్నవాడు అక్కడినుంచే వెనక్కి తిరగబోయాడు మురళీకృష్ణ.

''ఎక్స్క్యూజ్ మీ' అంటూ పలకరించింది ఆమె.

వెనక్కి తిరిగి ''ఎస్ ప్లీజ్'' అన్నాడు మురళీకృష్ణ.

''ఇఫ్ ఐయామ్నాట్ మిస్టేకెన్ యూ ఆర్ మిస్టర్ మురళీకృష్ణ, ఫేమస్ డాన్సర్'' అంది.

ఆమెవంక ఒక్కసారి సూటిగా చూసి ''ఎస్. ఆఫ్కోర్స్'' అన్నాడు.

సాధారణంగా పేరు అడిగినప్పుడు ఆడవారికి సిగ్గువస్తుంది.

ఆ సమయంలో సిగ్గుతో బుగ్గలు ఎరుపెక్కడం మురళీకృష్ణ వంతయింది. పాల మనుపు పచ్చదనంతో మెరిసిపోయే అతని బుగ్గలమీద ఎరుపు కొట్టవచ్చినట్లు కనిపించింది. సిగ్గునుంచి తేరుకుని ''మే ఐ నో యువర్ గుడ్నేమ్ ప్లీజ్?'' అని అడిగాడు.

''ష్యూర్... నా పేరు ప్రతిమ— మిసెస్ ప్రతిమాజావ్ళన్'' అంది ఆమె తెలుగులో.

''మీరు తెలుగువారా!'' ఆశ్చర్యంగా ఆమెవంక ఎగాదిగా చూస్తూ అడిగాడు.

''అవును. కాని ఇండియన్ని కాదు. అమెరికాలో సెటిల్ అయిపోయి అక్కడి సిటిజన్షిప్ తీసుకున్నదాన్ని. సో ఐయామ్ యాన్ అమెరికన్''అంది ఆమె నవ్వుతూ.

''వెరీ ప్లీజ్డ్ టూ మీట్ యూ'' అంటూ అలవాటుగా చేయి ముందుకి సాచి, ఆమె స్త్రీ అన్న విషయం గుర్తుకువచ్చి మళ్లీ వెనక్కి తీసుకున్నాడు.

''ఐయామ్ ఆల్సో వెరీ ప్లీజ్డ్ టూ మీట్యూ'' అంటూ చొరవగా చేయి ముందుకుసాచి మురళీకృష్ణకి షేక్హాండ్ ఇచ్చింది.

ఆమె చొరవకి కొంచెం ఇబ్బందిగా ఫీలయ్యాడు. అదే ఒకపాశ్చాత్యస్త్రీ షేక్హాండ్ చేసి వుంటే అతనికి ఏమీ అనిపించేదికాదు. కాని పూర్తి భారతీయ వేషభాషలలో వున్న ఒక స్త్రీతో కరచాలనం చేయడం తనకి ఇబ్బందిగానే అనిపించింది. అది అతని ముఖంలోనూ కనిపించింది.

''మిమ్మల్ని ఎంబరాస్ చేశానా! మాకు అమెరికాలో ఇదంతా కామన్'' అంటూ కొంటెగా నవ్వింది ప్రతిమ.

''అబ్బే అదేం లేదు'' అంటూ వీళ్లు వమిలి ''ఎక్కడో అమెరికాలో వుండే మీరు నన్నెలా గుర్తుపట్టారు?'' అన్నాడు మురళీకృష్ణ మాట మార్చే ఉద్దేశ్యంతో.

''రండి. కూపేలో కూర్చుని మాట్లాడుకుందాం. బోగీ అంతా ఇంత బోసిగా వుంటే నిలబడి మాట్లాడుకోవలసిన ఖర్మేమిటి?'' అంటూ కూపేవైపు ఒక అడుగువేసింది ప్రతిమ.

మురళీకృష్ణ కొంచెం కంగారుపడి అటూ ఇటూ చూశాడు.

''మీరేం కంగారుపడకండి. మిమ్మల్నేమీ రేప్ చేయబోవడంలేదు'' అంటూ కిలకిలా నవ్వుతూ లోనికివెళ్లి బెర్త్‌మీదకూర్చుంది.

''అమెరికాలో ఆడవాళ్లుకూడా రేప్ చేస్తారట. అందువల్ల ఆ విషయం మీకే బాగా తెలియాలి'' అంటూ చిరునవ్వుతో చురక అంటించి తనూ లోనికి వెళ్లి ఎదురు బెర్త్‌మీద కూర్చున్నాడు.

''అమెరికా అనగానే అభాండాలు వేయడం అందరికీ అలవాటేలెండి. నిజానికి అక్కడ చెడు ఎంతగా వున్నా అంతకుమించి మంచి వుంది. అది సరే. ఇండియాలో అందరూ మడికట్టుకు కూర్చున్నవాళ్లేనా? అవకాశం వస్తే అంతకన్నా ఎక్కువే చేయగలరు. ''వృద్ధవారీ పతివ్రతా'' అన్నట్లు అవకాశాలు వచ్చే అవకాశం బాగా తక్కువగా వుండడంతో అందరూ బుద్ధిమంతులుగా చెలామణీ అయిపోతున్నారు'' అంది ప్రతిమ మరింతకొంటెగా.

ప్రతిమతో మాట్లాడుతుంటే ఒక ప్రక్కన వళ్లు మండుతున్నా మరోప్రక్కన సరదాగామా వుంది. సంభాషణ కొనసాగించాలని వుంది. బోర్‌కొడ్తున్న ఆ సమయంలో ఆ కాలక్షేపం ఎంతో అవసరంకూడా.

''మీరు చెప్పింది కొంతవరకు నిజమేనని ఒప్పుకుంటాను. మా ఫ్రెండ్ వేణుగోపాల్ అని ఒకతనుండేవాడు. టెలిఫోన్ ఆపరేటర్‌గా చేసేవాడు. ఒక్కొక్కప్పుడు అతనికి నైట్ డ్యూటీలు పడ్తుండేవి. ఒక్కొక్కప్పు

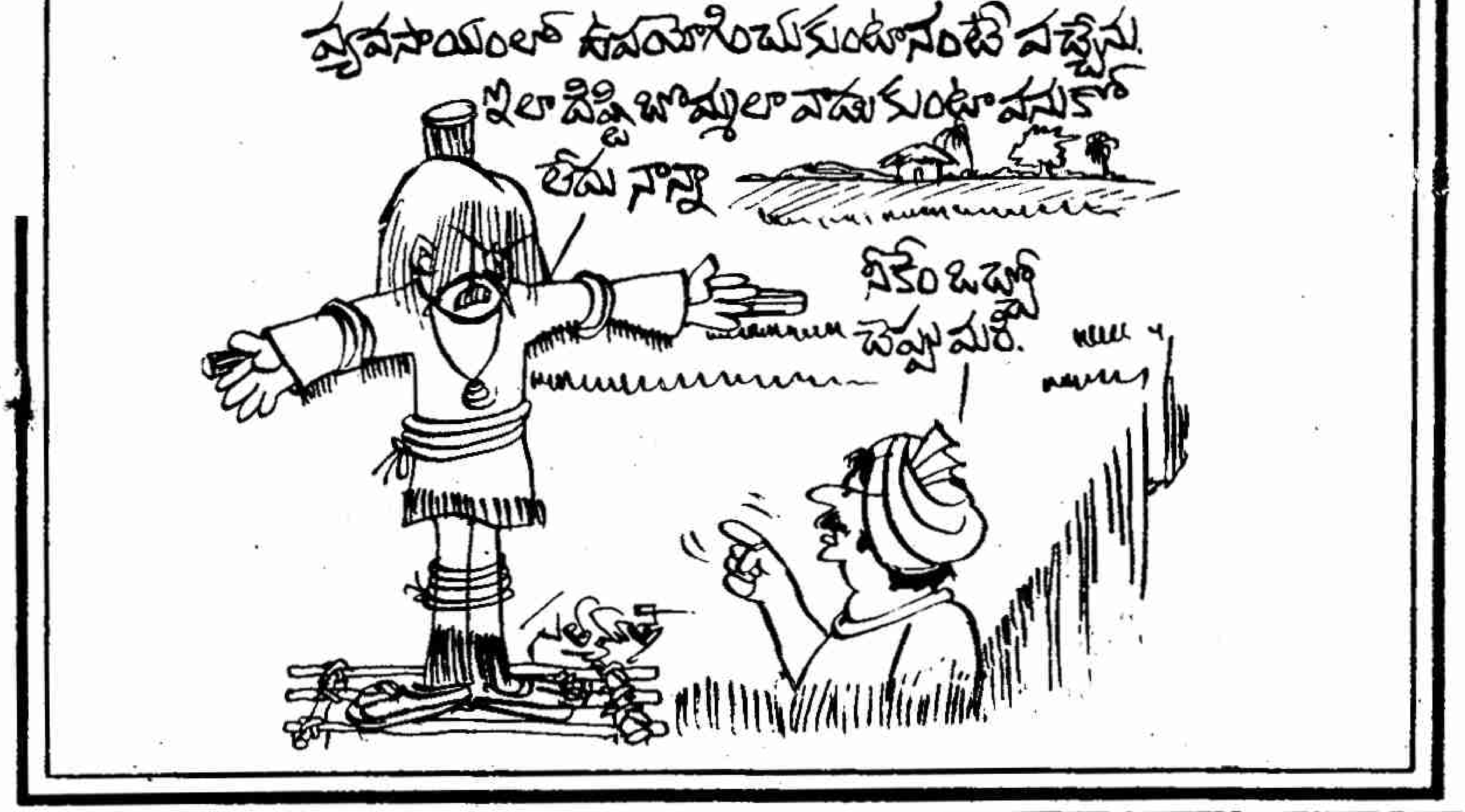

డు అతనికి నైట్ డ్యూటీలు పడ్తుండేవి. ఒక్కొక్కప్పుడు మగవాడు అతనొక్కడూ, మిగిలిన అందరూ ఆడవాళ్లు వుండేవారు. అలాంటప్పుడు చూసుకోండి అతని అవస్థ. ఆడ గాంగ్ అంతా చుట్టూ చేరి అతన్ని నానా అల్లరీ పెట్టేవారు. ఏ మగవాడూ ఏ ఆడదానిని అల్లరిపెట్టనంతగా వేధించేవారట. అతన్నిగురించి పరోక్షంగా ఎకసక్కాలు చేస్తూ నవ్వుకోవడం సరేసరి. అప్పుడప్పుడు మీదమీదకు కూడా వచ్చి మీసాలులాగి, కళ్లజోడు పీకి, షర్టు గుండీలుతెంపి నానా అల్లరీ చేసేవారట. చివరికి అతనికి నైట్ డ్యూటీ అంటే బెదురుపుట్టి తానొక్కడే వున్నరోజున ఎం.సీ పెట్టేసేవాడట''

''మరి నేను చెప్పింది నిజమేనని ఒప్పుకుంటారా? అవకాశం వుంది కాబట్టి ఆ అమ్మాయిలు విజృంభించారు. అవకాశం లేనివాళ్లు బుద్ధిమంతులుగా, పతివ్రతలుగా చెలామణీ అవుతున్నారు''

''అమ్మాయిలే కాదులెండి, అమ్మలూ, అమ్మమ్మలూ అందరూ కలిసే ఏడిపించేవారట''

''అదే నేనూ చెప్పేది. ఎదుటివారిని ఆటపట్టించాలనే చిలిపితనం అందరిలోనూ వుంటుంది. దానికి వయసులోనూ, సెక్స్‌లోనూ సంబంధంలేదు. పోన్లెండి మీవాడేమీ రేప్ కాలేదుగా!''

''అంతకన్నా ఎక్కువే అయింది. మావాడు ఎర్రగా బుర్రగా బాగుండేవాడు. అప్పటికి గట్టిగా ఇరవై రెండేళ్లుకూడా లేవు. మాంచి యవ్వనంతో మిసమిసలాడుతూండేవాడు. అదే టెలిఫోన్ ఎక్స్ఛేంజిలో వీడికి రెట్టింపు వయసున్న సీనియర్ ఆపరేటర్ ఒకావిడ వుండేది. ఎలా వేసుకుందోకాని వీడిని వలలో వేసుకుంది. అంతకాలం, వీడికోసమే కాసుక్కూచుందన్నట్లు, ఆమె పెళ్లికాకుండానే వుండింది. నెమ్మదినెమ్మదిగా తార చంద్రుడికి కామపాఠాలు నేర్పినట్లు నేర్పింది. ఏదో వీక్ మూమెంట్లో మావాడు జారిపోయాడు. అంతే. అంతటి ప్రౌఢ గర్భందాల్చింది. తనకేమీ తెలియదంటే ఏమయ్యేదోకానీ వీడు నిజాయితీగా ఆమెను పెళ్లిచేసుకున్నాడు. చూసిన వారందరూ ముక్కుమీద వేలేసుకోవడమే''

''వెరీ ఇంటరెస్టింగ్. జరిగినదానికి ఇద్దరికీ బాధ్యత వుంటుంది. మీరన్నట్లు తనకేమీ తెలియదని అతను కనుక అనుంటే నేను చాలా అసహ్యించుకునేదాన్ని. కాని అతను ధైర్యంగా తన బాధ్యతను గుర్తించి పెళ్లి చేసుకున్నాడంటే, ఎంతైనా అభినందిస్తున్నాను. అతనిది చాలా ఉన్నత వ్యక్తిత్వం అంటాను''

''నిజమే. మామూలుగా అయితే నేను మీలాగే అంటాను. కాని జరిగింది వేరు. ఇద్దరికీ ఏ విషయంలోనూ పోలికకాని, పొత్తుకాని దు. ఇతను సాంప్రదాయ కుటుంబానికి చెందిన బ్రాహ్మణుడు.

ఆమె హిందూమతాన్ని నిత్యమూ నిరసిస్తూ ప్రచారం చేసే క్రైస్తవ ఫాదరీ కుమార్తె. వీడికి ఇరవై ఏళ్లయితే ఆవిడకి నలభై దాటాయి. వీడు ఎంతో బాగుంటాడు. అందెందుకుకాని ఆమెను చూస్తేనే కడుపు తిప్పుతుంది. అఫ్‌కోర్స్. మాడాల్సింది అతని కళ్లతోననుకోండి. పోనీ ఇదేదో ప్రేమ పెళ్లి అనీ, ఇద్దరూ సుఖంగా గడుపుతున్నారా అంటే అదీలేదు. నిత్యమూ

అతన్ని ప్రతిదానికీ సాధిస్తూ ఆఫీసులో నలుగురిముందూ ఇన్‌సల్ట్ చేస్తూనే వుండేది. దాంతో వీడు ఇంచుమించు పిచ్చివాడులా అయ్యాడు. నిజాయితీగా బాధ్యత స్వీకరించినందుకు వాడికి కలిగిన ఫలితం ఇది. అందుకే నేను 'నాకు తెలీదంటే ఎలా వుండేదో' అని అన్నది. అంతేకాని చేసిన తప్పుని తప్పించుకోవాలని కాదు. వాడు ఎలాగూ సుఖపడలేదు సరికదా, ఈ పెళ్లి సంగతి తెలిసి వాళ్లమ్మ విషం మింగి ఆత్మహత్య చేసుకుంది. తండ్రి మంచంపట్టి మూడు నెలలు తిరక్కుండా పోయాడు. వాళ్ల కుటుంబం అంతా చిందరవందర అయింది'' అంటూ ఆవేశంగా ఏకబిగిన చెప్పుకుపోయాడు మురళీకృష్ణ.

''ఇటీజ్ రియల్లీ ఎ పిటీ. కాని అతని తల్లి ఆత్మహత్య చేసుకోవడం, తండ్రి మంచంపట్టి చనిపోవడం బాగాలేదు. వాళ్లు ధైర్యంగా కాంప్రమైజ్ అయ్యుండాల్సింది. చచ్చి వాళ్లు సాధించిందేముంది? ఫర్ యువర్ ఇన్‌ఫర్మేషన్... నేముకూడా సాంప్రదాయ కుటుంబంలోనే పుట్టాము. కాని పెళ్లి చేసుకుంది అమెరికన్ క్రిస్టియన్‌ని. మతాల పట్టింపు మాకెవరికీ లేదు. కేవలం మనుష్లులాగానే బిహేవ్ చేస్తామేకాని మతం గురించిన ఆలోచన మాకు రాదు. మా పెళ్లిని మా ఫాదర్ ఈజీగానే తీసుకున్నాడు. కాని మా అమ్మ మొదట్లో కొంచెం బాధపడింది. ఆ తర్వాత త్వరలోనే ఎడ్జస్ట్ అయిపోయింది. అందుకే నేనంటాము మన ం జీవితంతో రాజీ పడాలని. ఆ విధంగా పడగలిగితే చాలా ప్రాబ్లెవ్స్ సాల్వ్ అయిపోతాయి.

''మీవాళ్లది చాలా ప్రోగ్రెసివ్ ఔట్‌లుక్ అన్నమాట. ఎక్కడ వుంటారు? మీ ఫాదర్ ఏం చేస్తారు? మీరు వెళ్తోంది వారి దగ్గరకేనా?'' అంటూ ప్రశ్నల వర్షం కురిపించాడు మురళీకృష్ణ.

ప్రతిమ ముఖంలో గాంభీర్యం చోటుచేసుకుంది. బరువుగా నిట్టూర్చింది. ''ఇట్స్

బోయ్ ఫ్రెండ్

''అదేమిటే! రిసీవర్ అలా పట్టుకుని కూర్చున్నావ్?''

''నా బోయ్ ఫ్రెండ్ సరిగ్గా పది గంటలకు ఫోన్‌లో మాట్లాడతానన్నాడు!'' అందుకు.

—ఎం.ఆర్.శకుంతల (సికిందరాబాద్)

ల్ ఎ బిగ్ ట్రాజెడీ. మా ఫాదర్ మద్రాస్‌లో ఎల్ఐసిలో జోనల్ ఆఫీసర్‌గా పనిచేస్తుండేవారు. ఆయనకి మా అన్నయ్య, నేను ఇద్దరమే పిల్లలం. మా అన్న ఇంజనీరింగ్ చదువుతుండేవాడు. నేను అడయార్ కళాక్షేత్రలో చదువుకుంటుండేదాన్ని. నాకు చిన్నప్పటినుంచి భరతనాట్యం అంటే చాలా ఇష్టం. అందుకనే అక్కడ చేర్పించారు నాన్నగారు. మిస్టర్ జాన్సన్ ఫోర్డ్ ఫౌండేషన్ స్కాలర్‌షిప్‌మీద ఇండియాకి వచ్చి నృత్యరీతులను స్టడీ చేయడానికి మద్రాసు వచ్చారు. ఆ సందర్భంగా ఆయన తరచుగా అడయార్‌కి వస్తుండేవారు. మాకు అక్కడే పరిచయం అయింది. తర్వాత అది ప్రేమగా మారి, ఆ తర్వాత పెళ్లిగా పరిణమించింది. ఆయన స్టడీస్ పూర్తికాగానే మేము అమెరికా వెళ్లిపోయాం. ఇదంతా ఐదు సంవత్సరాల క్రిందటిమాట. రెండేళ్ల క్రితం మా అమ్మానాన్నగారు మమ్మల్ని చూడడానికి అమెరికా వచ్చారు. వారు తిరిగి వెళ్తున్న విమానాన్ని టెర్రరిస్టులు టైంబాంబ్ పెట్టి మధ్య మార్గంలో పేల్చివేశారు. అంతే. ప్రయాణీకులందరితోపాటు వాళ్లూ బుగ్గి అయిపోయారు. ప్రతిమ కళ్లలో నీరుతిరిగి బయటకు రాకుండా ఆగిపోయింది.

"రియల్లీ ట్రాజిక్. అంతటి సంస్కారవంతులు ఆ విధంగా దుర్మరణం చెందడం రియల్లీబాడ్. ఆ ... ఇప్పుడు మీ అన్నగారు ఎక్కడున్నారు?" అన్నాడు మురళీకృష్ణ.

"హైదరాబాద్‌లో ఇంజనీర్‌గా వున్నాడు. ఇప్పుడు నేనువెళ్తోంది ఆయన్ని చూడడానికే. అక్కడినుంచి కళాక్షేత్రకి కూడా ఓసారి వెళ్లి ఆతర్వాత మళ్లీ అమెరికావెళ్లిపోతాను"

"కళాక్షేత్ర విద్యార్థి కనుక, డాన్స్ అంటే అభిమానం వున్నవారు కనుక నాపేరుతెలిసి నన్ను గుర్తుపట్టారన్నమాట"

"అంతర్జాతీయ ఖ్యాతి గడించిన మీ పేరు తెలియనిదెవరికి? మీరన్నా, మీ నాట్యం అన్నా నాకు ఎంతోఅభిమానం. ఇండియాలో వుండగా మీ ప్రదర్శనలెన్నోచూశాను"

"సో నైస్ ఆఫ్ యు. అమెరికాలో మీవారేమి చేస్తున్నారు?"

"మేము పిట్స్‌బర్గ్‌లో వుంటున్నాం. ఆయన యూనివర్శిటీలో ఫైన్ఆర్ట్స్ ప్రొఫెసర్. నేను ఒక డాన్స్ స్కూల్ నడుపుతున్నాను. అందులో మన కూచిపూడి, భరతనాట్యం నేర్పుతున్నాను".

"వెరీ ఫైన్. మీ స్టూడెంట్స్ ఇండియన్సేనా! అమెరికన్స్‌కూడా వున్నారా?"

"అందరూ వున్నారు. నిజం చెప్పాలంటే ఇండియన్స్‌కంటే అమెరికన్ స్టూడెంట్స్ ఎక్కువ శ్రద్ధతో నేర్చుకుంటున్నారు. వాళ్లలో చిత్తశుద్ధీ, నిజాయితీ వున్నాయి. డివోటెడ్‌గా నేర్చుకుంటున్నారు. మనవాళ్లలో ఎక్కువమంది పెద్దవాళ్ల బలవంతంమీద చేరి మొక్కుబడిగా నేర్చుకుంటున్నారు"

"సో... మీరు అమెరికాలో వుండికూడా ఇండియన్ కల్చర్‌కి సేవచేస్తున్నారన్నమాట. ఇటీజ్ రియల్లీ ప్రైజ్ వర్దీ. ఇప్పుడు ఇండియాకి వచ్చారెందుకు? మీ అన్నగారిని చూడడానికేనా?"

"కాదు. ఢిల్లీలో ట్రెడిషనల్ డాన్స్‌మీద ఇంటర్నేషనల్ సెమినార్ జరిగిందికదా! దాంట్లో పార్టేక్ చేయడానికి వచ్చాను. ఆ సెమినార్‌లో మీరు గెస్ట్ లెక్చర్ ఇచ్చారుకూడా. అక్కడ మిమ్మల్ని చూశాను"

"అవును. నేనూ మిమ్మల్ని గమనించాను. ఇప్పుడు జ్ఞాపకం వస్తోంది. అది సరే. మీకెంతమంది పిల్లలు? వాళ్లేం చేస్తున్నారు? వాళ్లకీ ఇండియన్ డాన్స్ నేర్పిస్తున్నారా?"

ప్రతిమ ముఖంలో రంగు మారింది. గొంతుసవరించేసుకుంది.

"అన్నీవున్నా ఏదో ఒక లోటులేని కుటుంబం ప్రపంచంలో వుండదేమో! మా వైవాహిక జీవితం ఎంతో ఆనందంగా గడుస్తోంది. కాని ఉన్న లోటల్లా మాకు పిల్లలులేకపోవడమే. మాకు ఆ యోగ్యత లేదు" ఆమె కళ్లల్లో నీళ్లు తిరిగాయి.

"సో సారీ... అయినా టెస్ట్ ట్యూబ్ బేబీలుకూడా కామన్ అయిన అమెరికాలో మీ ప్రాబ్లెంకి సొల్యూషన్ దొరకలేదా?"

"సమస్య నాకు కాదు. మాతృత్వం పొందడానికి శారీరకంగా అన్ని అర్హతలూ నాకున్నాయి. లోటున్నది ఆయనలో. ఆయన స్పెర్మ్‌లో జీవకణాలు లేవు. అందుకే తల్లినయ్యే యోగం నాకులేదు. ఇదే సగటు అమెరికన్ దంపతులైతే విడాకులు తీసుకుని వుండేవారు. ఆ విషయం ఆయన నాతో అన్నారుకూడా. కానీ నేను ఆయన్ని వివాహం చేసుకుంది ఆయనలోని వ్యక్తిత్వమంటే ఇష్టపడి. నన్ను తల్లిని చేయగలశక్తి ఆయనలో లేనంతమాత్రంతో ఆయనకి డైవర్స్ ఇవ్వడమేనా? ఆయన హృదయం ఎంతటి విశాలమైనదో తెలుసా? పిల్లలంటే నాకున్న మోజుని గ్రహించి ఆయన నేను కావాలనుకున్న వ్యక్తితో శారీరక సంబంధం పెట్టుకోమన్నారు. అతనివల్ల కలిగిన సంతానాన్ని సొంత బిడ్డలుగా స్వీకరించి సాకుతానన్నారు. కానీ నేనందుకు ఒప్పుకోలేదు. ఆయన వ్యక్తిత్వం సామాన్యుల మేధస్సుకి అందనంతటి ఉన్నతమైంది."

"ఈ సమయంలో నాకు మిమ్మల్ని చూస్తుంటే ఒక వింత ఆలోచన వస్తోంది. నా ఆలోచన మీకు విచిత్రంగానూ, పిచ్చిగానూ అనిపించవచ్చు. కాని ప్రశాంత చిత్తంతో ఆలోచిస్తే అందులో అనౌచిత్యమేమీ

మరో మదర్ థెరిసా?

ఈ మధ్యన రెండు ప్రఖ్యాత అవార్డుల్ని గెల్చుకున్న కిరణ్ బేడీ ఆసియాలోనే పెద్దదైన తీహార్ జైలులో ఇన్స్‌పెక్టర్ జనరల్ ఆఫ్ ప్రిజన్‌గా పనిచేస్తోంది. ఆ జైలులో 8,700కు పైగా ఖైదీలున్నారు. దాంతో ఆ జైలులో ప్రతిరోజూ మూడువేల కిలోల చెత్త పోగుపడుతుంది. దీనిని శుభ్రపర్చడానికి ప్రతి సంవత్సరం పదకొండు లక్షల రూపాయల్ని ఖర్చు పెట్టేవారు జైలు అధికార్లు! అయితే కిరణ్ బేడీ అక్కడకు వెళ్లగానే ఆ చెత్తను — ఎరువుగా మార్చి ఢిల్లీలోని నర్సరీ గార్డెన్‌లకు అమ్మడం మొదలుపెట్టారు. ప్రతి సంవత్సరం పది లక్షల రూపాయలదాకా — దీని ఫలితంగా ఆదాయం రావడంతో దాన్ని ఖైదీల సంక్షేమ నిధిలో జమచేస్తున్నారు. అంతేకాదు! ఈ చెత్తతో బయోగ్యాస్ ఉత్పత్తిచేసి విద్యుత్‌ను ఉత్పత్తి చేయడానికికూడా సన్నాహాలు చేస్తున్నారట! దటీజ్ కిరణ్ బేడీ! — జూపిటర్

కనిపించదు''

''ఏమిటది?''

''మాత కావాలన్న కోరిక నాలో ఎంత బలంగా వున్నా ఆ పుట్టే బిడ్డ గొప్ప కళాకారుడై రాణించాలన్న వాంఛ అంతకన్నా బలంగా వుంది. అందువల్ల శిశువుకోసం ఇతరులతో శారీరక సంబంధం పెట్టుకుంటే అది కేవలం ఒక గొప్ప కళాకారుడితోనే అవుతుంది. ఆ కళాకారుడు మీరే ఎందుకు కాకూడదు?

''నేనా!'' వీపుమీద కొరడాతో కొట్టినట్లు అదిరిపడ్డాడు మురళీకృష్ణ.

''అవును మీరే. ప్రశాంతంగా ఆలోచించండి. ఒక వివాహిత యువతి తెగించి సిగ్గువిడిచి ఈ విధంగా కోరడం మీకు ఆశ్చర్యంగా వుందికదూ! సహజమే. కానీ మీరు నిష్కళంక బ్రహ్మచారులై వుంటే మిమ్మల్ని అడిగేదాన్నికాదు. మీరు వివాహితులైవుంటే మీ శీలం చెడగొట్టాలని అనుకునేదాన్నికాదు. మీగురించి చదివిన ప్రొఫైల్స్‌వల్ల మీరు అవివాహితులని తెలుసుకున్నాను. కాని మీరు స్త్రీ సంపర్కం ఎరుగనివారని నేను అనుకోవడం లేదు. ఎందరో వివాహిత స్త్రీలతో కూడా మీకు శారీరక సంబంధం వుండి వుండవచ్చు. నిజానికి ఈ విషయంలో నేను పొరబడి వుండవచ్చు. కాని నా భావనే కనక పరైనదైతే నాకోరిక తీర్చడంలో తప్పేమి వుంది?'' దీనంగా అడిగింది ప్రతిమ.

''కాని... మీలాంటి ఉత్తమురాల్ని...''

''అయినా తప్పులేదంటాను. నిస్వార్థంగా చేసినదానిని శాస్త్రాలు ఆమోదించాయి. మన మహాభారత గాథనే తీసుకోండి. చిత్రాంగదుడు, విచిత్రవీర్యుడు అయోగ్యులు కనుకనే కదా వ్యాసమహర్షి సంపర్కం కావలసి వచ్చింది? పాండురాజు వ్యాధిగ్రస్తుడై అసమర్థుడు అయినందువల్లనేకదా కుంతి ఇతర దేవతలచేత సంతానం పొందింది! నిజానికి ధర్మరాజు, భీముడు, అర్జునుడు కౌంతేయులేకాని పాండవులు కారు.అలాగే మాద్రికూడా అశ్వినీదేవతలవల్లనే నకుల సహదేవులను పొందింది. వారు మాద్రేయులేకాని పాండవులుకారు. అయినా తనకి పుట్టకపోయినా పాండురాజు పితృత్వం స్వీకరించాడు కనుక వారందరూ పాండవులుగా చలామణి అయ్యారు. వీటిని శాస్త్రాలూ, సమాజం, పెద్దలూ అందరూ ఆమోదించలేదా? వారిని అగౌరవపరచలేదే!''

''మీకు చాలా విషయాలు తెలుసునే!''

''నాకు మన పురాణాలు, ఇతిహాసాలమీద చాలా గౌరవం వుంది. అలాగే మన భారతీయ సంస్కృతి అన్నా ఎంతో అభిమానం వుంది. అమెరికాలో స్థిరపడినంత మాత్రాన వీటిని మరచిపోను. కించపరచను. నాకేకాదు. మిస్టర్ జాన్సన్‌కి కూడా వీటన్నిటిమీదా ఎంతో గౌరవం వుంది''

''మాటవరసకి మీ కోరిక తీర్చాననుకుందాం. కాని అందువల్ల మీకు గర్భం వచ్చితీరుతుందన్న నమ్మకం లేదే!''

''నిజమే. ఇటీజ్ జస్ట్ టేకింగ్ ఎ ఛాన్స్. గర్భంరావచ్చు. రాకపోవచ్చు. శారీరకంగా నాలో ఏ లోపమూ లేదు. మానసికంగా మాత కావాలన్న కోరిక బలంగా వుంది. కోరిక బలంగా వుంటే శరీరంకూడా అందుకు అనుగుణంగా మారుతుందనీ, ఇష్టకామ్యసిద్ధి కలుగుతుందనీ అంటారు. నా

అదృష్టం బాగుండి, నా కలలు పండి మీవల్ల నా కడుపు పండితే గొప్ప కళాకారుడు జన్మించగలడని గర్విస్తాను. అది జరగకపోతే మీవంటి గొప్ప కళాకారుడితో గడిపిన మధురానుభూతి జన్మంతా మరుపురాకుండా వుంటుంది. నా కోరికలో స్వార్థం లేదు కనుక, భర్తని మోసగించడం అసలే కాదుకనుక ఇది పవిత్రమైనది. సర్వసంగ పరిత్యాగులైన రుషులు కేవలం సంతానంకోసం తమ పత్నులతో కూడేవారు. ఇది బ్రహ్మచర్యంతో సమానమని శాస్త్రాలు పేర్కొన్నాయి. పదహారువేల నూట ఎనిమిదిమంది సతులున్నా శ్రీకృష్ణుని మహోన్నత బ్రహ్మచారిగా శాస్త్రాలు పేర్కొన్నాయి. మనకాలంలో మహాత్మాగాంధీ, మొరార్జీ దేశాయ్‌వంటివారు ఈ విధమైన బ్రహ్మచర్యాన్ని ప్రచారం చేయడమే కాకుండా నిజజీవితంలో ఆచరించారుకూడా. అందువల్ల ఈ పనిచేసినందుకు నాకుకాని మీకుకాని కళంకం అంటదు'' అంది ప్రతిమ.

ఆమె మాటలకి ప్రతిమలా వుండిపోయాడు మురళీకృష్ణ. తర్వాత తేరుకున్నాక, ఆప్యాయంగా ఆమెవైపు చేతులు సాచాడు. ప్రతిమ వెంటనే అతని వడిలో వాలిపోయింది. ఆ వెన్నెల రాత్రిలో ఎవ్వరూ లేని ఆ రైలుపెట్టెలో పంచభూతాల సాక్షిగా వారిద్దరూ శారీరకంగా ఒకటయ్యారు. తర్వాత హైదరాబాద్ జేరుకున్నాక ఎవరిదారిన వారు వెళ్లారు.

☆ ★ ☆

ఈ సంఘటన అంతా కళ్లముందు మెదిలింది మురళీ కృష్ణకు. ఇప్పుడు ప్రతిమ ఎక్కడుందో! ఎలా వుందో! ఆమె గర్భం ధరించిందో లేదో! బహుశా ధరించి వుండదు. ఆమె అడ్రసు తీసుకోవాలనుకున్నాడు. కాని మరచిపోయాడు. కాని తన అడ్రసు ఆమెకి తెలుసు. ఉత్తరం రాయాలనుకుంటే రాయవచ్చు. బహుశా తాను చేసిన పనికి తర్వాత పశ్చాత్తాపపడి వుంటుంది. అందుకే పది నెలలైనా ముఖం చెల్లక ఉత్తరం

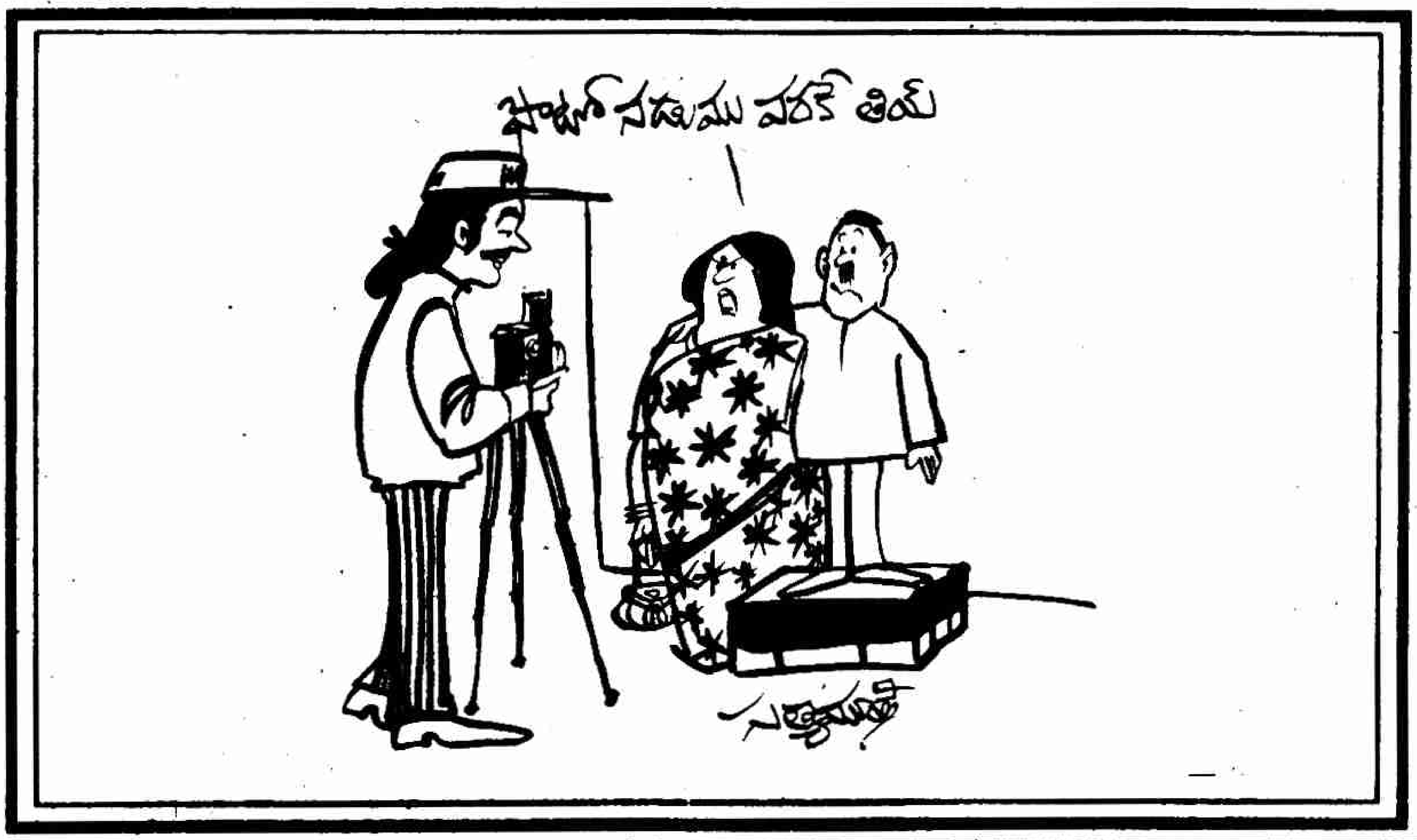

రాయలేదు అనిపించింది. అతనికి కూడా అది మరువలేని మధురానుభూతి.

హైదరాబాద్ జేరేసరికి చాలా టపా అతనికోసం ఎదురుచూస్తోంది. అందులో అమెరికాలో పోస్టు అయిన ఎయిర్ మెయిల్ కవరు ప్రస్ఫుటంగా కనిపిస్తోంది. ఆత్రంగా దానిని తెరిచాడు మురళీకృష్ణ. అది ప్రతిమ దగ్గర్నుంచే. అందులో —

“పూజ్యులు మురళీకృష్ణగారికి,

తమస్సులో కొట్టుమిట్టాడుతూ పిల్లల కోసం తపస్సు చేస్తున్న నాకు మీరు మగశిశువును అనుగ్రహించారు. ఈ నెల మూడవ తారీఖున బాబు పుట్టాడు. ఇందులో వాడి ఫోటో పంపుతున్నాను. నా ప్రక్కన వున్నది మావారని వేరే చెప్పనక్కరలేదు. వీడికి కృష్ణకుమార్ అని పేరుపెట్టాం. వీడు మా బిడ్డకాదు. మన ముగ్గురి బిడ్డ. మిమ్మల్ని మించిన గొప్ప కళాకారుడు కావాలని కోరుకుంటున్నాం. మీ రక్తం పంచుకుని పుట్టి మీ ఆశీస్సులు ఎప్పుడూ పొందే వీడు అంతటివాడు అవుతాడన్న నమ్మకం నాకుంది. శిశువుజన్మించాకే ఉత్తరం రాయాలన్న ఉద్దేశ్యంతో ఇన్నాళ్లా రాయలేదు. అన్యథా భావించరని ఆశిస్తున్నాను. మీ క్షేమ సమాచారాలు తరచుగా తెలుపుతుండండి. బాబుని గురించి మీకు ఎప్పటికప్పుడు రాస్తుంటాను. మిస్టర్ జాన్సన్ మీకు తన శుభాకాంక్షలు తెలుపమన్నారు. త్వరలో ఇండియాకి వచ్చి మన బిడ్డనీ మీకూ చూపుతాం” అని వుంది ఆ ఉత్తరంలో.

☆ ★ ☆